

Dilsizlik, cinsellik, erotizm

HASAN BÜLENT KAHRAMAN

Büyük gazetelerin pazar günleri verdiği eklerin herhalde en önemli yanı, olmayan bir cinselliği göstermesidir. Artık bir üslup olmaktan çıkıp, dilin kendisi haline gelen cinsellik bugünkü dünyanın temelini oluştururken, bu dergilerin

sunduğu şey, sanıldığıının tersine cinselliğin öne çıkarılması değil, saklanması, gizlenmesi, gözlerden kaçırılmasıdır. Elbette bu dergilerde sıra sıra, yarı çıplak ve ilk bakışta kışkırtıcı gibi duran pozlar vermiş kadın görüntüleri yer almaktadır. Fakat, aslı arandığında o görüntülerin cinsellsiz olduğu hemen ortaya çıkmaktadır ve bu durumun basit bir nedeni vardır.

Ne kadar doğal olanı aranırsa aransın, cinsellik insanın bilmediği yüzü, ve en az kendisi olduğu boyuttur. Bu, bir ölçüde cinselliğin içinde barındırdığı gizlilikten kaynaklanır. Neyin doğal, neyin sapkın olduğunu anlama sınırının aşıldığı, insanın kendisi olmaktan en çok uzaklaştığı noktada oluşan cinsellik gücünü bu kapalılığın getirdiği üst üste yığılmış anlamlar bütününden

alır. Bilenenin beklenmeyene dönüştüğü, şaşırtıcı olanın sıradanlaştığı, her şeyin tersine döndüğü düzey olan erotik cinselliğin kışkırtıcılığı bu karmaşanın getirdiği belirsizliktir. Her cinsellik edimi ona katılan insanın kendinde gizli ama kendisinden de gizli bir yanıyla yüzleşmesidir. 'Kirlilik' ve kötülükle cinsellik, onunla da erotizm arasındaki ilişkinin aslı budur. O nedenle, erotizm güçlü bir dil, etkin bir anlatım, işlevsel bir iletişimdir. Yalnız cinsellikle de sınırlı değildir. Onu katederek gündelik hayatın her alanına açılır ve bu özelliği erotizmi aslında bir dil sorunsalı haline getirir.

Belki hepsinden önemlisi de budur; çünkü, muhayyile ve hafıza olmadan dil olamaz. İmgelemi uyardığı ölçüde ve belleğin derin suskunluğunu kırabildiği ölçüde erotizm ikincildir ve nedeni budur. Erotizm etin çıplaklığı ve doğrudanlığı değil, görüntünün yalancılığı ve kaypaklığıdır. Bir dil olan erotizm, ister istemez gövdeyi de kendi gerçekliğinden soyutlayacak, onu bir yazıya, anlatıma dönüştürecektir; gövde artık görüntüyle de olsa bilenen değil, her defasında yeniden tanımlanan, yani 'anlatılan', tahkiye edilen bir şeydir. Bu da doğaldır, çünkü, dil sanıldığıının tersine göstermez, yakınlaştırmaz, uzaklaştırır, gizler ve öylelikle de eğer

sözcükten değil, söylemden söz ediliyorsa her şeyi bir dolayım sorunu haline getirir ve öylelikle de cinselleşir. Sözcük pornografik, söylem ve anlatım ise erotiktir.

Bu bağlam tehlikeli sınır aşımalarını beraberinde getirir. Oysa, bugün gazetelerin verdiği ekler bu açılımı engellemek, her şeyi denetim altında tutmak için yayımlanıyor gibidir. Cinsellik kadın bedeniyle özdeşleştirilmekte, kadınlar ise muhayyileden bihaber bir anlayışla gösterilmektedir. Cinsellik, gövdeden ve onun gizemi olan tenden soyutlanmış yalnızca etin çıplaklığına indirgenmiş gibidir. Hepsinden daha zavallı olanı ise bütün fotoğrafların bir 'kabul'le belirlenen 'şablon'lar içinde ortaya çıkarılmasıdır. Ağız yarı açık, gözlerini kısmış, saçları dağılmış kasabalı kadın bir erotik imge sanılmaktadır. Hiçbir anlam çoğulluğu söz konusu değildir. Cinselliğin özü olan ilkelik burada yerini denetimli, yapay bir 'şık'lığa bırakmıştır. Açıkçası, her şey orada olduğu için cinsellik orada değildir ve öylelikle o dergiler, başka bir şeyi değil, Türkiye'nin, belleğini yitirdiği için dilini, o olmadığı için de muhayyilesini kaybettiğini, o nedenle artık cinselliğinin de olamayacağını göstermektedir. Yitirilmiş dilin, yitirilmiş bir cinsellikle özdeş olduğu asla unutulmamalıdır.